

Právo a judikatúra v praxi

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. Plná moc udelená advokátovi vs. advokátskej kancelárii**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/10/2022 zo dňa 27. 4. 2022
- 2. Hlasovanie o programe a predsedovi valného zhromaždenia v dvojčlennej s. r. o. so spoločníkmi s rovnakým počtom hlasov, ak sa rozhoduje aj o vylúčení jedného z nich**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Cob/41/2022 zo dňa 13. 9. 2022
- 3. Zastavenie konania z dôvodu oddĺženia konkurzom a náhrada trov konania**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/43/2020 zo dňa 30. 11. 2020
- 4. K podmienke schválenia odvolania štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti zastupiteľstvom**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 32Cob/29/2022 zo dňa 20. 12. 2022
- 5. K doručovaniu podania intervenienta o vstupe do konania strane sporu**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/76/2022 zo dňa 30. 3. 2023
- 6. K účinkom dojednania o tom, že zmluvné vzťahy strán prevzatia obchodnoprávneho dlhu sa riadia Občianskym zákonníkom**
Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/38/2022 zo dňa 30. 11. 2022
- 7. Objektívna zodpovednosť exekútora za nevyplatenie oprávneného**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/298/2020 zo dňa 27. 4. 2022
- 8. Poškodenie zdravia kvôli napadnutiu zamestnanca kolegom pred začatím prezliekania do pracovného odevu ako pracovný úraz**
Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8CoPr/4/2022 zo dňa 28. 6. 2022
- 9. K odporovateľnosti záložnej zmluvy a výkonu záložného práva**
Rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 25Co/103/2022 zo dňa 26. 7. 2023
- 10. Nedodržanie spôsobu konania družstva pri zmluve o prevode bytu a dobromyseľnosť nadobúdateľov, ak napriek nedostatku pri podpisovaní za družstvo došlo k vkladu do katastra**
Rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/107/2022 zo dňa 8. 3. 2023
- 11. Konanie o zaplatenie peňažnej sumy za nadužívanie vs. konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/51/2020 zo dňa 27. 4. 2022
- 12. Nepodanie žaloby do dohodnutého termínu ako dôvod pre krátenie odmeny advokáta**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 23CoCsp/41/2022 zo dňa 19. 7. 2023
- 13. Súd má pri vyporiadaní nehnuteľností v BSM zaťažených hypotékou prihliadať na to, ktorý z manželov bude schopný splácať úver**
Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/79/2022 zo dňa 19. 4. 2023
- 14. K alkoholizmu a týraníu ako k dôvodu pre disparitu podielov pri vyporiadaní BSM; k absencii predbežnej informácie o disparite**
Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/38/2022 zo dňa 29. 9. 2022
- 15. K pasívnej legitimácii pri uplatnení nároku na vrátenie plnenia z bankovej záruky poskytnutému po postúpení, ak povinnosti zabezpečené zárukou v skutočnosti neboli porušené**
Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/35/2022 zo dňa 21. 9. 2022

1. Plná moc udelená advokátovi vs. advokátskej kancelárii

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/10/2022 zo dňa 27. 4. 2022

Anotácia:

Advokát počas súdneho sporu zmenil spôsob výkonu advokácie z fyzickej osoby na spoločnosť s ručením obmedzeným. V posudzovanej veci podala dovolanie v mene žalovaného už advokátska kancelária. K dovolaniu ale nepripojila splnomocnenie oprávňujúce ju na zastupovanie žalovaného v dovolacom konaní. Keďže advokátska kancelária nepreukázala súčasne s podaním dovolania svoje oprávnenie zastupovať žalovaného, súd prvej inštancie ju vyzval, aby v lehote 10 dní preukázala oprávnenie na zastupovanie žalovaného v dovolacom konaní.

Súd prvej inštancie advokátskej kancelárii zároveň oznámil, že nie je postačujúce doloženie osvedčovacej doložky k pôvodnému splnomocneniu, udelenému žalovaným advokátovi, nakoľko zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplyva, že zmenou spôsobu výkonu advokácie (v danom prípade z fyzickej osoby na spoločnosť s ručením obmedzeným) dochádza k prechodu výkonu práv a povinností vyplývajúcich zo splnomocnenia na nový subjekt.

Právna veta:

So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že nebolo preukázané, že advokát vykonávajúci advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným bol oprávnený podať dovolanie v mene žalovaného ako jeho zástupca. Podľa názoru dovolacieho súdu ju predložená plná moc, udelená advokátovi, vykonávajúcemu advokáciu samostatne, k takémuto úkonu neoprávňuje, nakoľko ide o dva odlišné subjekty. Nakoľko v prejednávanej veci nejde o výnimku uvedenú v ustanovení § 429 ods. 2 CSP, nebolo v dovolacom konaní preukázané povinné zastúpenie advokátom v zmysle § 429 ods. 1 CSP. Aj z § 15 ods. 6 zák. č. 586/2003 Z. z. vyplýva, že postavenie konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným je prekážkou pre výkon advokácie fyzickou osobou, teda, aby advokát – fyzická osoba poskytoval právne služby samostatne.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Advokácia, Dovolanie, Zastúpenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 429 ods. 1

2. Hlasovanie o programe a predsedovi valného zhromaždenia v dvojčlennej s. r. o. so spoločníkmi s rovnakým počtom hlasov, ak sa rozhoduje aj o vylúčení jedného z nich

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Cob/41/2022 zo dňa 13. 9. 2022

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia s.r.o. prijatých na zasadnutí, na ktorom sa okrem iného riešila aj otázka podania žaloby o vylúčenie spoločníka zo spoločnosti. Pri hlasovaní sa neprihliadalo na hlasy spoločníka, o ktorého vylúčenie malo byť rozhodnuté, a to nielen pri prijímaní uznesenia o podaní žaloby na jeho vylúčenie, ale ani pri prijímaní tých uznesení, ktoré sa týkali voľby zapisovateľa a predsedu valného zhromaždenia či súhlasu s programom valného zhromaždenia. Súd 1. inštancie uzavrel, že nakoľko uznesenia spolu súviseli a až na uznesenie o podaní žaloby o vylúčenie spoločníka mali len procesný charakter, bol tento postup posudzovania hlasovania správny.

Spoločník v podanom odvolaní argumentoval, že takéto posúdenie jeho práv je príliš reštriktívne a obmedzenie sa malo týkať výlučne otázky podania žaloby o vylúčenie. Krajský súd Prešov vyslovil názor, že ak má spoločnosť dvoch spoločníkov s rovnakým počtom hlasov a na valnom zhromaždení sa rozhoduje o podaní žaloby o vylúčenie jedného z nich, neprihliada sa hlasovacie práva tohto spoločníka ani pri rozhodovaní o programe a voľbe predsedu a zapisovateľa. Pokiaľ by sa totiž k jeho hlasom prihliadalo, mohla by vzniknúť patová situácia a o podaní žaloby o vylúčenie by sa tak v podstate nedalo rozhodnúť.

Právna veta:

Ak sa má na valnom zhromaždení rozhodovať výlučne o podaní návrhu na vylúčenie spoločníka zo spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorej spoločníkmi sú dvaja spoločníci s rovnakým počtom hlasov, pri voľbe predsedu a zapisovateľa valného zhromaždenia a schvaľovaní jeho programu, sa na hlasovacie práva spoločníka, o ktorého vylúčenie má rozhodnúť súd, neprihliada. V opačnom prípade, ak by o voľbe predsedu a zapisovateľa valného zhromaždenia a schvaľovaní jeho programu o podaní návrhu na vylúčenie druhého spoločníka sa malo rozhodnúť nadpolovičnou väčšinou hlasov oboch spoločníkov, došlo by k situácii, kedy by ani jeden z dvoch spoločníkov v prípade splnenia ďalších zákonných podmienok nemohol rozhodnúť o podaní návrhu na vylúčenie druhého spoločníka, čím by došlo k faktickému zamedzeniu realizácie zákonom zabezpečeného práva dožadovať sa zániku účasti spoločníka v spoločnosti s ručením obmedzeným z dôvodu porušovania povinností závažným spôsobom, keďže spoločník, ktorého by sa malo týkať vylúčenie súdom, by svojou činnosťou (či už hlasovaním proti, alebo zdržaním sa hlasovania) práve rozhodovanie valného zhromaždenia o voľbe predsedu valného zhromaždenia a zapisovateľa a o schvaľovaní jeho programu mohol neustále mariť.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Valné zhromaždenie, Neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, Vylúčenie spoločníka

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 127 ods. 5 písm. b), § 127a ods. 1, § 131, § 149

3. Zastavenie konania z dôvodu oddĺženia konkurzom a náhrada trov konania

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/43/2020 zo dňa 30. 11. 2020

Anotácia:

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že Okresný súd Prešov vyhlásil konkurz na majetok žalovaných a rozhodol o ich oddĺžení. V spore žalobcu proti o zaplatenie 69.953,08 eur s príslušenstvom odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý sporovým stranám nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalovaní dovolanie. V priebehu dovolacieho konania došlo k vyhláseniu konkurzu na žalovaných. Podľa § 167e ods. 1 ZKR, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a ZKR) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b ZKR). V danej veci je pohľadávka uplatnená žalobcom pohľadávkou podľa § 166b ods. 1 písm. c/ ZKR, a preto dovolací súd v súlade s § 167e ods. 1 ZKR dovolacie konanie zastavil.

Právna veta:

Dovolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov dovolacieho konania podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, nakoľko oddĺženie môže iniciovať len samotný dlžník. Pokiaľ teda dlžník iniciuje konanie o oddĺžení, v prípade vyhlásenia konkurzu tým spôsobuje aj procesný následok vo forme zastavenia sporového konania, v ktorom sa uplatňuje voči nemu pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená v konkurze.

Právna oblasť: Civilné právo procesné, Konkurz a reštrukturalizácia

Právny inštitút: Trovy konania, Zastavenie konania, Vyhlásenie konkurzu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 256 ods. 1, § 453 ods. 1
7/2005 Z. z. – § 167e ods. 1

4. K podmienke schválenia odvolania štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti zastupiteľstvom

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 32Cob/29/2022 zo dňa 20. 12. 2022

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o určenie neplatnosti rozhodnutia jediného spoločníka pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia, ktorým primátor mesta rozhodol o odvolaní konateľa spoločnosti, ktorej jediným spoločníkom bolo práve mesto. Odvolaný konateľ v podanej žalobe argumentoval, že rozhodnutie o jeho odvolaní je neplatné, pretože ho primátor mesta prijal bez schválenia mestským zastupiteľstvom v rozpore s § 11 ods. 4 písm. l) ZoOZ. Žalovaná spoločnosť sa bránila tým, že postup podľa uvedeného ustanovenia sa použije len pri zakladaní obchodných spoločností (pri schválení prvých zástupcov); pri už existujúcich spoločnostiach sa už ale neaplikuje a pôsobnosť valného zhromaždenia v takom prípade vykonáva starosta (resp. primátor). Zároveň žalovaná uviedla, že pod schválením možno rozumieť len vymenovanie, nie však už odvolanie štatutárneho orgánu z funkcie.

Súd prvej inštancie aj Krajský súd Trnava ako odvolací súd sa však zhodli, že právnu úpravu treba vykladať teleologicky. Uvedenej interpretácii zodpovedá záver, že zastupiteľstvo má schvaľovať zástupcov obce do štatutárnych orgánov spoločností po celú dobu ich trvania a schvaľovanie okrem vymenovania zahŕňa aj ich odvolávanie – v opačnom prípade by totiž mohla byť vôľa zastupiteľstva kedykoľvek negovaná rozhodnutím starostu/primátora o odvolaní schváleného zástupcu.

Právna veta:

Ustanovenie § 11 ods. 4 písm. l) ZoOZ jasne definuje kompetenciu obecného (mestského) zastupiteľstva tým, že mu priznáva právo zakladať a zrušovať obchodné spoločnosti a schvaľovať zástupcov obce do ich štatutárnych orgánov. V tomto rozsahu tvorí teda vôľu obce obecné zastupiteľstvo. Obecné zastupiteľstvo priamo nevymenúva konateľov obchodných spoločností, čo je zrejmé z toho, že citované ustanovenie hovorí len o „schválení zástupcov obce“. Inými slovami, úlohou obecného zastupiteľstva je vytvoriť vôľu obce tak, aby bolo jasné, koho si obec želá ustanoviť do funkcie konateľa novej založenej obchodnej spoločnosti. V konečnom dôsledku sú to poslanci, ktorých hlasovanie treba považovať za odzrkadlenie vôle obyvateľov obce v uzneseniach obecného zastupiteľstva. Následne takto vytvorenú vôľu obce potom navonok prejavuje starosta obce ako orgán obce, ktorého úlohou je robiť právne úkony v menej právnickej osoby. Obdobne to platí aj pre primátora mesta a uznesenia prijaté mestským zastupiteľstvom.

Pokiaľ sa má pôsobnosť valného zhromaždenia vykonávať prijímaním písomných rozhodnutí jediného spoločníka, je úlohou starostu (primátora), aby prejavil, a tým aj priamo realizoval vôľu obce (mesta) podpísaním rozhodnutia jediného spoločníka obchodnej spoločnosti založenej obcou. Pri vymenúvaní ale aj odvolávaní konateľov je preto jeho povinnosťou postupovať v súlade s uznesením obecného (mestského) zastupiteľstva. Prirodzene z koncepcie tvorby a prejavu vôle obce a mesta tiež vyplýva, že pokiaľ obecné alebo mestské zastupiteľstvo nevytvorí žiadnu vôľu v súvislosti s odvolaním určitej osoby z funkcie konateľa obchodnej spoločnosti založenej obcou alebo mestom, nemôže starosta a primátor prijať rozhodnutie, ktorým prejaví takúto neexistujúcu vôľu.

Právna oblasť: Obchodné právo, Správne právo

Právny inštitút: Neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, Územná samospráva

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 369/1990 Zb. – § 11 ods. 4 písm. l), § 13 ods. 4, 5
513/1991 Zb. – § 131 ods. 1, § 132

5. K doručovaniu podania intervenienta o vstupe do konania strane sporu

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/76/2022 zo dňa 30. 3. 2023

Anotácia:

Žalovaní manželia žiadali obec o odkúpenie časti pozemku, ktorá sa nachádza v blízkosti ich rodinného domu a príjazdovej cesty. Poslanci hlasovali za schválenie zámeru predaja pozemku. Obec zverejnila zámer predat nehnuteľný majetok vo vlastníctve obce ako prípad hodný osobitného zreteľa s tým, že takýmto prípadom je skutočnosť, že predmetný pozemok využíva žiadateľ ako príjazdovú cestu k svojmu rodinnému domu a je to priestor v jeho blízkosti. Došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, avšak súd prvej inštancie konštatoval, že kúpna zmluva je neplatná, pretože starostka vystupujúca na strane predávajúceho uzatvorila kúpnu zmluvu pred jej schválením obecným zastupiteľstvom.

Súd prvej inštancie pripustil vstup intervenientky K. H. do konania na strane žalobcu.

Okresný súd oznámenie o vstupe intervenientky do konania nedoručil právnomu zástupcovi žalovaných, ale priamo stranám sporu. Stranám sporu neboli doručené ani podania intervenientky.

Právna veta:

Pokiaľ žalovaní namietali, že im súd prvej inštancie vôbec nedoručoval doplnené podanie intervenientky, čím im znemožnil oboznámiť sa s obsahom tohto podania a priloženými listinnými dôkazmi, dovolací súd poukazuje, že súd je v zmysle § 82 ods. 4 CSP povinný informovať strany sporu o vzniku intervencie, teda, že mu bolo doručené podanie o vstupe do konania, pre súd však z uvedeného ustanovenia nevyplýva povinnosť oboznámiť strany sporu so samotným obsahom tohto podania.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Interveniet, Doručovanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 82, § 167

6. K účinkom dojednania o tom, že zmluvné vzťahy strán prevzatia obchodnoprávneho dlhu sa riadia Občianskym zákonníkom

Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/38/2022 zo dňa 30. 11. 2022

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o určenie neexistencie záložného práva; žalobca žalobu odôvodnil predovšetkým premĺčaním záložného práva. Pre rozhodnutie sporu sa stala podstatnou otázkou právneho režimu právnych úkonov medzi stranami sporu; základnými právnymi úkonmi boli zmluvy pôžičky, v ktorých strany prejavili vôľu podriať ich režimu Obchodného zákonníka. Na tieto nadväzovali prevzatia dlhu, ktoré obsahovali dojednania o tom, že právne vzťahy účastníkov prevzatí sa riadia Občianskym zákonníkom. Žalovaný sa bránil, že pokiaľ sa zmluvy o pôžičke spravovali Obchodným zákonníkom, musí sa tento režim vzťahovať aj na zabezpečovacie zmluvy a ich právny režim sa prevzatím dlhu vo vzťahu k tej ktorej pôžičke nemení.

Súd prvej inštancie aj Krajský súd Banská Bystrica súhlasili s žalovaným. Dospeli k záveru, že formuláciu, v zmysle ktorej sa prevzatie dlhu riadi Občianskym zákonníkom, nemožno (ani s prihliadnutím na okolnosti posudzovaného prípadu) vykladať tak, že strany chceli zmeniť svoj vzťah na občianskoprávny. Tento výklad prijali najmä s ohľadom na to, že:

- 1) Prevzatie dlhu je upravené len v ObčZ – dojednanie teda podľa ich názoru poukazovalo len na predpis, v ktorom je tento inštitút upravený;
- 2) Vôľa podriať pôvodne uzatvorené zmluvy o pôžičke obchodnoprávnemu režimu bola výslovne a jednoznačne formulovaná, zatiaľ čo odkaz na ObčZ v prevzatíach dlhu sa javil ako všeobecného charakteru.

Právna veta:

- I. Prevzatie dlhu ako inštitút práva sa riadi občianskym zákonníkom v zmysle § 531 Občianskeho zákonníka, pretože osobitná úprava zmeny na strane dlžníka sa v Obchodnom zákonníku nenachádza.
- II. Odvolací súd udáva, že zmluva o prevzatí dlhu je v podstate zmenou záväzkového vzťahu, ktorou dochádza k zmene subjektu na strane dlžníka, týmto právnym úkonom zmluvný záväzok nestráca svoj pôvodný charakter, t. j. v tomto prípade obchodnoprávny charakter.
- III. Ak by vôľou zmluvných strán pri prevzatí dlhu bolo zmeniť pôvodný obchodnoprávny charakter záväzku na občianskoprávny, bolo by to možné vo forme privatívnej novácie, teda zmenou záväzku samotného. Formulácia všeobecného odkazu v Zmluve o prevzatí záväzku na predpisy a ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorými sa majú riadiť zmluvné vzťahy strán Zmlúv o prevzatí dlhu, v uvedenej veci neboli v skutočnosti voľbou práva, ktorá by mala za následok zmenu obchodnoprávneho charakteru pôvodných záväzkov na občianskoprávny, ale len všeobecným odkazom vo forme zaužívanej formulácie v takýchto zmluvách, a to aj s ohľadom na kontext, v ktorom k prevzatíu dlhu v jednotlivých prípadoch došlo. Správne súd prvej inštancie pri výklade zmluvy o prevzatí dlhu vychádzal z porovnania formulácie voľby práva v troch citovaných zmluvách o pôžičke, kde sa takáto voľba prejavila v jednoznačnej formulácii v súlade s § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Právna oblasť: Obchodné právo, Občianske právo hmotné

Právny inštitút: Obchodné záväzkové vzťahy, Zmeny v obsahu záväzkov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 262
40/1964 Zb. – § 516, § 531

7. Objektívna zodpovednosť exekútora za nevyplatenie oprávneného

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/298/2020 zo dňa 27. 4. 2022

Anotácia:

V posudzovanej veci bola riešená otázka, či povinnosť poukázať už vymožené peňažné prostriedky vyplývajúca z ustanovenia § 165 ods. 1 Exekučného poriadku, resp. z ďalších ustanovení Exekučného poriadku, prechádza na náhradného súdneho exekútora aj v prípade, ak po prevzatí exekútorského úradu od pôvodného súdneho exekútora sa na jeho účtoch nenachádzali žiadne finančné prostriedky určené na splnenie tejto povinnosti a náhradnému súdnemu exekútorovi nebola na tento účet vydaná ani žiadna finančná hotovosť, a to v kontexte eventuálnej zodpovednosti štátu za škodu v intenciách zákona č. 514/2003 Z. z. pri nevyplatení prostriedkov náhradným súdnym exekútorom.

Právna veta:

Škoda ako následok protiprávneho stavu v danom prípade podľa záverov konajúcich súdov (odvolacieho i prvoinštančného) spočívala v nevyplatení oprávnenému v exekučnom konaní súdnym exekútorom po schválení rozvrhu výťažku a úplnom zaplatení najvyššieho podania do siedmich dní sumy 33.197,96 Eur. Protiprávny stav je výsledkom nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora, ktorý nezodpovedá cieľu sledovanému ustanovením § 165 ods. 1 Exekučného poriadku (uspokojenie oprávneného na základe realizovanej exekúcie). Z pohľadu objektívnej zodpovednosti štátu za škodu nie je relevantná subjektívna stránka prípadu, teda najmä to, ktorý zo súdnych exekútorov (pôvodný, či náhradný) zavinil nesplnenie povinnosti súdneho exekútora v zmysle ustanovenia § 165 ods. 1 Exekučného poriadku, či táto povinnosť (ne) prešla z pôvodného na náhradného súdneho exekútora a prípadne, či niektorý zo súdnych exekútorov (ne)mohol splniť uloženú povinnosť a z akých dôvodov tak neučinil. Inak povedané, pre objektívnu zodpovednosť štátu v tomto prípade nie je podstatné, že náhradný súdny exekútor nemal k dispozícii vymožené peňažné prostriedky a tak nezavinil ich nevyplatenie oprávnenému v zmysle ustanovenia § 165 ods. 1 Exekučného poriadku. Právne závery v dovolaní napadnutom rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie vychádzajúce z toho, že pre zodpovednosť štátu v danom prípade bola relevantná existencia protiprávneho stavu vyvolaná nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora, čo viedlo k vzniku škody, sa dovolateľke podaným dovolaním nepodarilo spochybniť.

Právna oblasť: Občianske právo, Exekúcie, výkon rozhodnutí

Právny inštitút: Exekúcia, Zodpovednosť za škodu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 233/1995 Z. z. – § 165 ods. 1

8. Poškodenie zdravia kvôli napadnutiu zamestnanca kolegom pred začatím prezliekania do pracovného odevu ako pracovný úraz

Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8CoPr/4/2022 zo dňa 28. 6. 2022

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané na základe žaloby o určenie, že poškodenie na zdraví, ktoré zamestnanec utrpel v šatni zamestnávateľa, bolo pracovným úrazom. K poškodeniu zdravia došlo, keď si zamestnanec v šatni položil na lavičku tašku a pristúpil za účelom začatia prezliekania k skrinke – hneď na to ho iný zamestnanec napadol, čím mu spôsobil ťažké ublíženie na zdraví. Súd prvej inštancie rozhodol, že o pracovný úraz v danom prípade nemôže ísť, pretože k nemu došlo v dobe, keď sa ešte zamestnanec nezačal prezliekať; nevykonával teda podľa neho úkon v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh.

Zamestnanec v podanom odvolaní argumentoval, že hoci sa v dobe útoku ešte neprezliekal, vykonával už úkony, ktoré k tejto činnosti bezprostredne smerovali, nakoľko sa už nachádzal v šatni a v súlade s pokynmi zamestnávateľa sa pripravoval na nastávajúcu zmenu. Zamestnávateľ sa naopak bránil, že celý útok bol súkromnou záležitosťou medzi dvoma zamestnancami a s plnením pracovných úloh nemal nijakú súvislosť. Krajský súd Bratislava dal za pravdu zamestnancovi. Vyslovil, že ak k poškodeniu zdravia došlo vtedy, keď úkony zamestnanca už bezprostredne smerovali k začiatku prezliekania do pracovného odevu, je takéto poškodenie podľa jeho názoru pracovným úrazom.

Právna veta:

- I. Súd prvej inštancie vyložil uvedené ustanovenie príliš reštriktívne, keď považoval za úkon v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh len samotný akt prezliekania sa. Žalobca vošiel do šatne určenej žalovaným ako zamestnávateľom na prezliekanie do pracovného odevu pred začiatkom pracovnej zmeny, zložil a odložil si tašku na lavičku a pristúpil k svojej skrinke. V momente, kedy bol napadnutý iným zamestnancom, plnil pokyny žalovaného ako svojho zamestnávateľa prezliecť sa pred nástupom na zmenu do pracovného odevu a tento jediný zámer sledoval, keď sa riadne dostavil do šatne, odložil si tašku a pristúpil ku svojej šatňovej skrinke.
- II. Dostavenie sa do šatne so zámerom prezliečenia do pracovného odevu bola činnosť žalobcu nevyhnutne vyžadovaná povahou práce a pokynmi žalovaného ako zamestnávateľa, súvisela s prezliekaním sa do pracovného odevu, bola vykonávaná v priestoroch, kde sa už bol žalobca povinný riadiť pokynmi žalovaného a bola objektívne vykonávaná v prospech žalovaného ako zamestnávateľa. Žalobca sa v tomto smere svojím konaním nedopustil žiadneho excesu. S ohľadom na uvedené odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že v danom prípade utrpel žalobca pracovný úraz, za ktorý zodpovedá žalovaný.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Pracovný úraz

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 195 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 220 ods. 2
461/2003 Z. z. – § 8 ods. 1 písm. a)

9. K odporovateľnosti záložnej zmluvy a výkonu záložného práva

Rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 25Co/103/2022 zo dňa 26. 7. 2023

Anotácia:

Žalobkyňa si uplatnila odporovateľnosť vo vzťahu k záložnej zmluve uzatvorenej medzi žalovanou ako záložnou veriteľkou a jej synom ako dlžníkom a súd prvej inštancie tento návrh zamietol.

Žalobkyňa v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie vychádzal výlučne z predpokladu, že musí dôjsť k zmenšeniu majetku dlžníka, aby sa malo za to, že došlo k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky. Tvrdila, že záložná zmluva síce nevedie k zmenšeniu majetku dlžníka, avšak zmenšuje vymožitelnosť jej pohľadávky, ktorá je tým ukrátená, nakoľko žalovaná ako záložný veriteľ v prvom poradí k nehnuteľnostiam vo vlastníctve dlžníka, bráni výkonu exekúcie predajom nehnuteľností. Záložná zmluva zmenšuje vymožitelnosť jej pohľadávky do takej miery, že znemožňuje uspokojenie zo zálohu. K ukráteniu veriteľa môže dôjsť rozličnými spôsobmi, ktoré nespočívajú iba v priamom znižovaní aktív dlžníka.

Právna veta:

Záložná zmluva sama osebe nemá charakter právneho úkonu, ktorý ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, takýto charakter by mal len právny úkon, ktorým záložný veriteľ záložné právo vyplývajúce zo záložnej zmluvy vykonal.

Právna oblasť: Občianske právo, Konkurz a reštrukturalizácia

Právny inštitút: Odporovateľnosť právnych úkonov, Záložná zmluva

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 42a

10. Nedodržanie spôsobu konania družstva pri zmluve o prevode bytu a dobromyseľnosť nadobúdateľov, ak napriek nedostatku pri podpisovaní za družstvo došlo k vkladu do katastra

Rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/107/2022 zo dňa 8. 3. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o určenie vlastníckeho práva k bytu, ktorý žalobkyňa pôvodne užívala ako družstevný. Po uzatvorení zmluvy o prenechaní družstevného bytu do užívania žalobkyňa uzatvorila manželstvo a po určitom čase sa žalobkyňa a jej manžel stali vlastníkami predmetného bytu, ktorý nadobudli od družstva na základe prevodnej zmluvy. Po rozvoze manželstva žalobkyňa podala žalobu, a to za účelom získania bytu do jej výlučného vlastníctva s poukazom na skutočnosť, že bývalý manžel nebol pri jeho nadobudnutí členom družstva, ale len spoločným nájomcom. Keďže bolo judikatúrou ustálené, že uvedená skutočnosť nezakladá neplatnosť prevodnej zmluvy (bližšie rozhodnutie NS SR, sp.zn. 2Cdo/7/2019, R 11/2022), žalobkyňa namietla tiež to, že zmluvu o prevode bytu podpísal za družstvo prokurista, ktorý nemal právo scudzovať nehnuteľnosti a len 1 člen predstavenstva, pričom písomné právne úkony družstva mali podpísať aspoň dvaja členovia predstavenstva (čo sa však nestalo). Žalobkyňa teda napokon žiadala, aby bolo určené, že vlastníkom bytu je družstvo, aby následne mohla požiadať o prevod bytu do jej výlučného vlastníctva ako jeho členka. Súd prvej inštancie žalobu zamietol aj s poukazom na argument, že pokiaľ by aj prevodná zmluva bola neplatná, museli už žalovaná s manželom byt nadobudnúť vydržaním.

Rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil aj Krajský súd Trenčín ako odvolací súd. V odôvodnení svojho rozhodnutia výslovne uviedol, že ak namiesto dvoch členov predstavenstva družstva podpísal zmluvu o prevode bytu len jeden z nich a na zmluve bol navyše pripojený podpis prokuristu (hoci tento nemal právo scudzovať nehnuteľnosti) a katastrálny úrad navyše na základe takto podpísanej listiny povolil zápis vlastníckeho práva nadobúdateľov podľa zmluvy, nemôže byť nedostatok ohľadom podpisov osôb konajúcich za družstvo na ujmu dobromyseľnosti držby.

Právna veta:

- I. Nemožno na škodu dobromyseľnosti žalobkyne a žalovaného 1/ vykladať skutočnosť, že podľa jedného osobitného ustanovenia Obchodného zákonníka, ktoré sa ani nenachádza vo všeobecných ustanoveniach o konaní podnikateľa v § 13 a nasl. ale až v ustanovení § 243 ods. 3 o orgánoch družstva, majú písomnú formu právneho úkonu podpísať dvaja členovia predstavenstva družstva.
- II. Tu nejde o klasický prípad, kedy sa nadobúdateľ chopí držby nehnuteľnosti na základe ústnej zmluvy v situácii, keď zákon jasne formuluje požiadavku písomnej formy zmluvy o prevode nehnuteľnosti. Tu malo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k predmetnému bytu na základe zmluvy, ktorá mala písomnú formu a bola aj podpísaná obomi zmluvnými stranami, avšak na strane prevádzajúceho bolo jeho konanie postihnuté vadou, keď namiesto podpisu písomnej zmluvy dvomi členmi predstavenstva, ako to vyžaduje osobitné ustanovenie Obchodného zákonníka, bola zmluva za prevádzajúceho podpísaná len jedným členom predstavenstva a prokuristkou, pričom ale takýto spôsob konania za žalovaného 2/ vyplýval zo zápisu vo verejnom obchodnom registri. Nadobúdatelia teda mali prevádzateľom podpísanú „písomnú“ zmluvu o prevode vlastníckeho práva k predmetnému bytu, ktorá bola aj následne príslušným orgánom posúdená ako spôsobilý titul pre vklad vlastníckeho práva k predmetnému bytu v prospech nadobúdateľov do katastra nehnuteľností. Opísaný spôsob nadobudnutia predmetného bytu žalobkyňou a žalovaným 1/ preto musí odvolací súd považovať za poctivý spôsob nadobudnutia veci, ktorý je v súlade s dobrými mravmi, a svedčí tak o dobromyseľnosti držby predmetného bytu žalobkyňou a žalovaným 1/.

Právna oblasť: Občianske právo, Obchodné právo

Právny inštitút: Vecné práva, Vlastnícke právo, Vydržanie, Družstvo

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 130, § 134
513/1991 Zb. – § 14 ods. 2, § 243 ods. 3
182/1993 Z. z. – § 28

11. Konanie o zaplatenie peňažnej sumy za nadužívanie vs. konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/51/2020 zo dňa 27. 4. 2022

Anotácia:

Súd dospel k záveru, že žalovaní užívali a aj doposiaľ užívajú rodinný dom nad rozsah ich spoluvlastníckeho podielu, preto sa podieľajú na prisvojovaní si úžitkovej hodnoty veci vo väčšej miere, než zodpovedá ich spoluvlastníckym podielom, čo je základom nároku žalobkýň na náhradu za neužívanie spoločnej veci. Súd dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby, pričom pri určení sumy za nadužívanie spoluvlastníckeho podielu z ceny nájmu vychádzal zo sumy 330 € mesačne. Súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcami uplatnené peňažné sumy spolu s úrokom z omeškania.

Žalovaní v dovolaní namietali, že došlo k pochybeniu týkajúcemu sa právomoci a príslušnosti súdu. Mali za to, že keďže účastníkmi konania boli totožné subjekty a predmet sporu, boli splnené podmienky na spojenie vecí a na vyporiadanie vzájomných nárokov strán v jednom konaní na Okresnom súde Dolný Kubín (ktorý je všeobecným súdom žalovaných a v obvode ktorého sa nachádza nehnuteľnosť). Pridelením týchto konaní rôznym súdom (Okresný súd Liptovský Mikuláš – o zaplatenie peňažnej sumy a Okresný súd Martin – o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva), bola sťažená ochrana žalovaných a porušené ich právo na spravodlivý proces.

Mali za to, že odvolací súd sa odklonil od judikatúry súdov (R 40/1970) tým, že so zrušením podielového spoluvlastníctva je nerozlučne spojené vyporiadanie spoluvlastníkov.

Právna veta:

(...) konanie o zaplatenie peňažnej sumy za nadužívanie nehnuteľnosti je konaním samostatným, ktoré nie je obligatórne spojené s konaním o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Spoluvlastníctvo, Bezdôvodné obohatenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 107 ods. 1, § 136 ods. 1

12. Nepodanie žaloby do dohodnutého termínu ako dôvod pre krátenie odmeny advokáta

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 23CoCsp/41/2022 zo dňa 19. 7. 2023

Anotácia:

Advokát v pozícii žalobcu sa žalobou na okresnom súde domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 2.558,60 eur s príslušenstvom, a to z titulu zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu o poskytovaní právnych služieb, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal zaplatiť odmenu. Zmluvné strany predčasne ukončili zmluvný vzťah, žalovaný však nesplnil svoju povinnosť v zmysle predmetnej zmluvy.

Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na neprofesionálny prístup žalobcu v pozícii advokáta, keď ako prvý porušil dohodu, nepočúval klienta a neopravil žalobu v zmysle pokynov žalovaného. Dodal, že konaním žalobcu vznikla škoda práve žalovanému, a to vo výške 4.820 eur, pozostávajúca z ušlého zisku, z cestovného a z počiatočného poplatku právnejmu zástupcovi.

Právna veta:

Úkon právnej služby v podobe žaloby bol v rozpore so Zmluvou vypracovaný až po dohodnutom dátume, čím došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti zo strany žalobcu. Z obsahu spisu navyše vyplýva, že žaloba vypracovaná dňa 22.03.2021 a žalovanému zaslaná na vedomie až po tomto dátume nezodpovedala požiadavkám a predstavám žalovaného. Žalovaný v pozícii spotrebiteľa a prijímateľa služby do zmluvného vzťahu so žalobcom vstúpil so zreteľne formulovanou požiadavkou, aby žaloba bola na súd podaná do 18.03.2021. Žalobca ako poskytovateľ služby Zmluvu uzavrel s vedomím, že žaloba mala byť na príslušný súd podaná do 18.03.2021, čomu malo predchádzať odoslanie jedného exemplára žaloby na mailovú adresu žalovaného. Žalobca Zmluvu uzavrel s vedomím, že požadovaný úkon právnej služby je nutné vykonať k určitému dátumu, preto neobstojí jeho argumentácia, že kládol dôraz na kvalitné spracovanie žaloby. Žalobca taktiež v rámci konania nepreukázal, že by včasnému poskytnutiu úkonu právnej služby bránila prekážka na strane žalovaného. Súd prvej inštancie preto správne žalobu v časti uplatňovaného nároku na úhradu odmeny za v poradí štvrtý úkon právnej služby (žalobu zo dňa 22.03.2021) zamietol.

Právna oblasť: Advokácia

Právny inštitút: Odmena advokáta

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 586/2003 Z. z. – § 24
655/2004 Z. z. – § 2

13. Súd má pri vyporiadaní nehnuteľností v BSM zaťažených hypotékou prihliadať na to, ktorý z manželov bude schopný splácať úver

Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/79/2022 zo dňa 19. 4. 2023

Anotácia:

Súd rozhodoval o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva.

Žalovaná žiadala zohľadniť aj platby na hypotéku, ktoré uhrádzala pred rozvodom manželstva a pred zánikom BSM, pričom presnú výšku nešpecifikovala. V konaní nebolo sporné, že po ukončení manželského spolužitia od 1. 3. 2016 až do rozvodu manželstva, t. j. do 22. 10. 2018 splátky hypotéky hradila žalovaná, pričom od 1. 3. 2016 sa so 21. 10. 2018 na úver bola uhradená suma 20.490,70 EUR. Žalobca namietal, aby tieto platby žalovanej boli zohľadnené v rámci vyporiadania BSM a v prospech žalovanej.

Právna veta:

- I. Okresný súd správne prihliadol na skutočnosť, kto bude schopný úver riadne splácať.
- II. Správna je úvaha okresného súdu, keď zohľadnil skutočnosť, že v prípade, že by nehnuteľnosť prikázal žalovanej, ktorá neprekázala bonitu, žalobca by nevlastnil rodinný dom, a bol by nedôvodne zaťažený povinnosťou splácať úver, ak by ho žalovaná nebola schopná uhrádzať.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Vyporiadanie BSM

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 150

14. K alkoholizmu a týraniu ako k dôvodu pre disparitu podielov pri vyporiadaní BSM; k absencii predbežnej informácie o disparite

Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/38/2022 zo dňa 29. 9. 2022

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o vyporiadanie BSM, v ktorom súd 1. inštancie rozhodol o disparite podielov strán sporu v pomere aktív 60 % pre žalovanú a 40 % pre žalobcu a pasív v pomere 60 % pre žalobcu a 40 % pre žalovanú. Svoje rozhodnutie oprel okrem iného aj o skutočnosť, že žalobca bol v trestnom konaní uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby spočívajúcim v neprimeranom a vulgárnom správaní voči žalovanej, ktorým jej spôsobil fyzické aj psychické utrpenie. Dôvodom tohto stavu (ktorý napokon viedol aj k rozpadu samotného manželstva) bola do veľkej miery závislosť žalobcu na alkohole.

Žalobca sa voči rozhodnutiu bránil tým, že nielen opodstatnenosť, ale aj samotné matematické vyjadrenie disparity stanovil súd na základe úvahy, ktorú bližšie neodôvodnil, nehovoriac o tom, že o nej strany v intenciách predbežného právneho posúdenia podľa § 181 ods. 2 CSP ani neinformoval. Odvolací súd však uzavrel, že alkoholizmus a týranie manžela sú legitímnymi dôvodmi pre disparitu (rozdielny názor ohľadom alkoholizmu ako k dôvodu pre disparitu vyslovil napr. Krajský súd Košice v rozhodnutí vydanom pod sp.zn. 9Co/242/2020). K námietke, že na ňu neboli strany upozornené v rámci predbežného právneho posúdenia, uviedol, že ak sa s námietkami proti nej možno vysporiadať aj v odvolacom konaní, nejde o odňatie možnosti konania pred súdom.

Právna veta:

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj so závermi okresného súdu týkajúcimi sa určenia disparity podielov strán sporu pri vyporiadaní BSM postupom podľa ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka. Okresný súd predovšetkým prihliadol na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia okresný súd vzal zreteľ aj na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Správne prihliadol aj na dôvody rozvodu strán sporu, pričom poukázal na nadmerné užívanie alkoholu žalobcom a na to, že žalobca bol v trestnom konaní uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby za neprimerané a vulgárne správanie sa voči žalovanej.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné právo procesné

Právny inštitút: Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, Predbežné právne posúdenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 150
160/2015 Z. z. – § 181 ods. 2

15. K pasívnej legitimácii pri uplatnení nároku na vrátenie plnenia z bankovej záruky poskytnutému po postúpení, ak povinnosti zabezpečené zárukou v skutočnosti neboli porušené

Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/35/2022 zo dňa 21. 9. 2022

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané na základe žaloby zhotoviteľa, ktorý si uplatňoval nárok na vrátenie plnenia vyplateného na základe bankovej záruky. Žalovaným však nebol objednávateľ, ktorému malo byť plnenie z bankovej záruky pôvodne poskytnuté v súvislosti s nedostatkami diela, resp. náhradou škody spôsobenou zo strany zhotoviteľa. Plnenie z bankovej záruky malo byť podľa dohody poskytnuté na prvú písomnú výzvu objednávateľa obsahujúcu prehlásenie, že zhotoviteľ voči objednávateľovi nesplnil vymedzené povinnosti. V súlade s podmienkami záruky však objednávateľ pohľadávku zo záruky postúpil. Následne došlo k vyplateniu finančnej čiastky zo záruky na plnenie úveru, ktorý poskytol objednávateľovi právny predchodca žalovaného. Zhotoviteľ argumentoval, že plnenie zo záruky bolo poskytnuté neoprávnene aj preto, že objednávateľ v skutočnosti voči nemu nijaký nárok z titulu nedostatkov diela či na náhradu škody v súvislosti s plnením zmluvy o dielo nemal.

Aj súd 1. inštancie, aj Krajský súd Žilina ako odvolací súd však so zhotoviteľom nesúhlasili. Uzavreli, že žalovaný vo vzťahu k nároku uplatnenému podľa ust. § 321 ods. 4 ObchZ ani nie je pasívne vecne legitimovaný, pretože voči zhotoviteľovi nemá postavenie veriteľa zo záväzkového vzťahu – zhotoviteľ si mal teda uplatniť uvedený nárok voči objednávateľovi.

Právna veta:

- I. Pokiaľ žalobca súhlasil s bankovou zárukou, s jej podmienkami, ako aj podmienkami jej prevoditeľnosti, resp. nárokov z nej vyplývajúcich, tak nemohol byť relevantný odvolací dôvod žalobcu, ktorým namietal, resp. spochybňoval postúpenie práv z bankovej záruky na žalovaného. Nie je možné súhlasiť s názorom žalobcu o pasívnej vecnej legitimácii žalovaného z toho titulu, že žalovaný získal majetkový prospech, keď plnenie, a to peniaze boli pripísané v prospech žalovaného, pretože určujúci je stále vzťah veriteľa a dlžníka pri žalobe o vrátenie plnenia, t. j. vzťah žalobcu ako dlžníka a spoločnosti AGREL s. r. o. ako veriteľa zo zmluvy o dielo, z ktorej nároky boli zabezpečené bankovou zárukou. Navyše, ak plnenie z bankovej záruky išlo na plnenie úveru spoločnosti AGREL s. r. o. voči žalovanému. Žalovaný sa ani z tohto dôvodu nemohol dostať do pozície bezdôvodne získaného plnenia, resp. obohatenia na úkor žalobcu tak, ako to tvrdil žalobca.
- II. Z bankovej záruky, ktorá zabezpečovala práva AGREL s. r. o. ako veriteľa z titulu vád, prípadne nárokov na náhradu škody bola suma zaúčtovaná na úverový vzťah, t. j. na dlh, ktorý mal AGREL s. r. o. z titulu úverového vzťahu uzavretého so žalovaným, preto nie je možné konštatovať vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Nepochybne základom sporu bolo plnenie z bankovej záruky, a preto určujúce bolo to, k čomu bola banková záruka viazaná, a to k plneniu nárokov vyplývajúcich zo zmluvy o dielo, t. j. zabezpečovala vady diela, prípadne nároky na náhradu škody, ktoré mali svoj základ v uzavretej zmluve o dielo zmluvnými stranami, v ktorej bol žalobca ako zhotoviteľ a spoločnosť AGREL s. r. o. ako objednávateľ – veriteľ týchto nárokov, t. j. nárokov z vád a prípadných iných nárokov na náhradu škody. V zmysle ust. § 321 ods. 4 ObchZ preto vecne správne skonštatoval okresný súd, že žalovaný nie je nositeľom vecnej pasívnej legitimácie, pretože vo vzťahu k žalobcovi nemá právne postavenie veriteľa a týmto zo záväzkového právneho vzťahu je spoločnosť AGREL s. r. o., voči ktorej spoločnosti ako veriteľovi si mal žalobca uplatniť svoje nároky, ak tvrdil, že na plnenie z bankovej záruky na zabezpečenie nárokov z vád, prípadne nárokov na náhradu škody zo záväzkového vzťahu uzavretej zmluvy o dielo, podľa žalobcu neexistoval na takéto plnenie získané z bankovej záruky nárok.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Banková záruka

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 313, § 319, § 321 ods. 4